

АВАМЫМ ШАРНЫМЕ ЛҰМЕШ

Авай! Мутшак могай шыман шокта.
Авай, шүмем шортеш, чонем пуста.
Пустанын пуйто ош тўня,
Тыйын укет ден йёслана.

А мый шарнем шыма кидет
Да порын шыргыж ончалмет.
Шарнем, кузе үпем пунет,
Вара вуемым ниялтет.

«Лий, ўдырем, тый пиалан,
Шотан, тунемше, сай чонан», –
Пуэт тый сугыньым мылам,
А мыйже тыйым шупшалам.

Шарнем, кузе тый воштылат,
Шарнем, пашашке ошкылат,
Яра жап годым – кидпашат,
Да туныктет тўрлаш мыйымат.

А мыйже изи парням ден
Ом керт я шўртым имышке чыкен,
Я мундыратым путаем.
А тый манат:

«Тунем, шўм пад(ы)рашем!»

Авай, ашнем мый тыйым шўмыштем,
Мом ойлыметше – ушыштем.
Изи чонем шортеш, йўла,
Каваш ончалын кутыра.

Шонем, колат садак йўкем
Да куанен мемнам ончет.
Уныкат-влаклан со йывыртет,
Шке шулдырет ден аралет.

Авай, эн шерге айдемем,
Тылат вуемым мый савем.
Тау мутемым ойлынем,
Да порын шўмыштем ашнем.

Тек лийже волгыдо кава,
Тек юмо эрыкым пуа,
Аралыза шке авадам,
Пеленда уло гын тендан!

Раисия ЭМАНОВА,

Кугу Шале книгагудын пашаенже.
Морко район.